

Jarmila Valášková- životopis

Paní Jarmila Valášková se narodila jako Jarmila Božoňová 4. května 1938 v obci Staré Hamry v Moravskoslezských Beskydech. Otec František provozoval v obci soukromé holičství, maminka Marie byla v domácnosti, ale bylo-li potřeba, vypomáhala otci v živnosti. Zejména v letních měsících, kdy do Starých Hamer přijíždělo mnoho turistů. Ačkoli rodiče pocházeli oba z šesti sourozenců, Jarmila je jedináček.

2. světovou válku rodina prožila v této malebné horské obci. Rodiče se zapojili do odbojové činnosti. Otcův švagr Rudolf Zagura jim nosil nevydané potravinové lístky, za které pak nakupovali základní potraviny. Ty pak předávali hajnému Šípkovi v osadě Břestová, který je vozil partyzánům, kteří působili v Beskydech. Činnost rodičů odhalena nebyla, strýc Rudolf ale skončil v rukou gestapa. Ke konci války se mu povedlo utéct a Jarmilin otec ho skrýval ve včelíně na pozemku rodiny ve Starých Hamrech.

Paní Jarmila se rozhodla pro dráhu učitelky v mateřské škole, protože vždy měla velmi ráda děti. Vystudovala střední pedagogickou školu v Krnově. Během studií se seznámila s budoucím manželem Otou Valáškem, kterého si vzala v roce 1958. Vychovali spolu 3 dcery, 2 vnuky a 3 pravnučky. Manžel pracoval jako automechanik. Se svou rodinou zůstala v domě, který vybudovali její rodiče. žije v něm dodnes.

Paní Jarmila Valášková celý život zasvětila práci učitelky v mateřské škole, starala se o děti ve Frýdlantu nad Ostravicí, na Ostravicí a pomáhala vybudovat a 10 let také vedla školku na Bílé, kterou založili Československé státní lesy. V jejích stopách šla také jedna z dcer.

Vzhledem ke své profesi byla více na očích a musela jít příkladem, proto vstoupila do KSČ, ačkoli její rodina byla demokraticky smýšlející a její otec dokonce musel vstoupit do komunálního podniku, který sídlil ve Frýdlantu nad Ostravicí. Ve svém podniku byl tedy jen vedoucí s nízkým platem. I on nakonec vstoupil do KSČ. Věřil, že to komunisté se státem myslí dobře.

Oba ale v roce 1967 podali žádost o vystoupení ze strany. Nelíbilo se jim jednání předsedy vesnické organizace KSČ Milana Dyby, který chtěl vyhnat z obecního domu nájemníky, aby ho mohl získat pro sebe. Naštěstí nastalo období politického uvolnění a jejich žádost byla schválena. Svého rozhodnutí paní Jarmila nikdy nelitovala, ačkoli jedna z jejích dcer měla problémy s přijetím na školu, kvůli špatnému kádrovému posudku.

Jedno z nejtěžších období prožila paní Valášková během stavby vodní nádrže Šance, která zcela změnila vzhled její milované rodné obce. Centrum včetně rodného domu paní Jarmily padlo přehradě za oběť. Zmizely obchody, služby, škola i obecní úřad. Centrum se přestěhovalo na opačný břeh do osady Samčanka. Mnoho obyvatel muselo obec opustit. Rodina paní Valáškové zůstala v domě postaveném jejími rodiči, ale život v obci se změnil, všude bylo daleko, přibýlo mnoho zákazů kvůli ochrannému pásmu a zkomplikovala se doprava, protože železniční trať byla také zatopena.

Paní Valášková dnes stále žije v domě ve Starých Hamrech, ráda chodí na procházky po okolí, sbírá hříby a borůvky a život obklopený horami ji těší. Často a ráda se také stýká se členy své rodiny.